

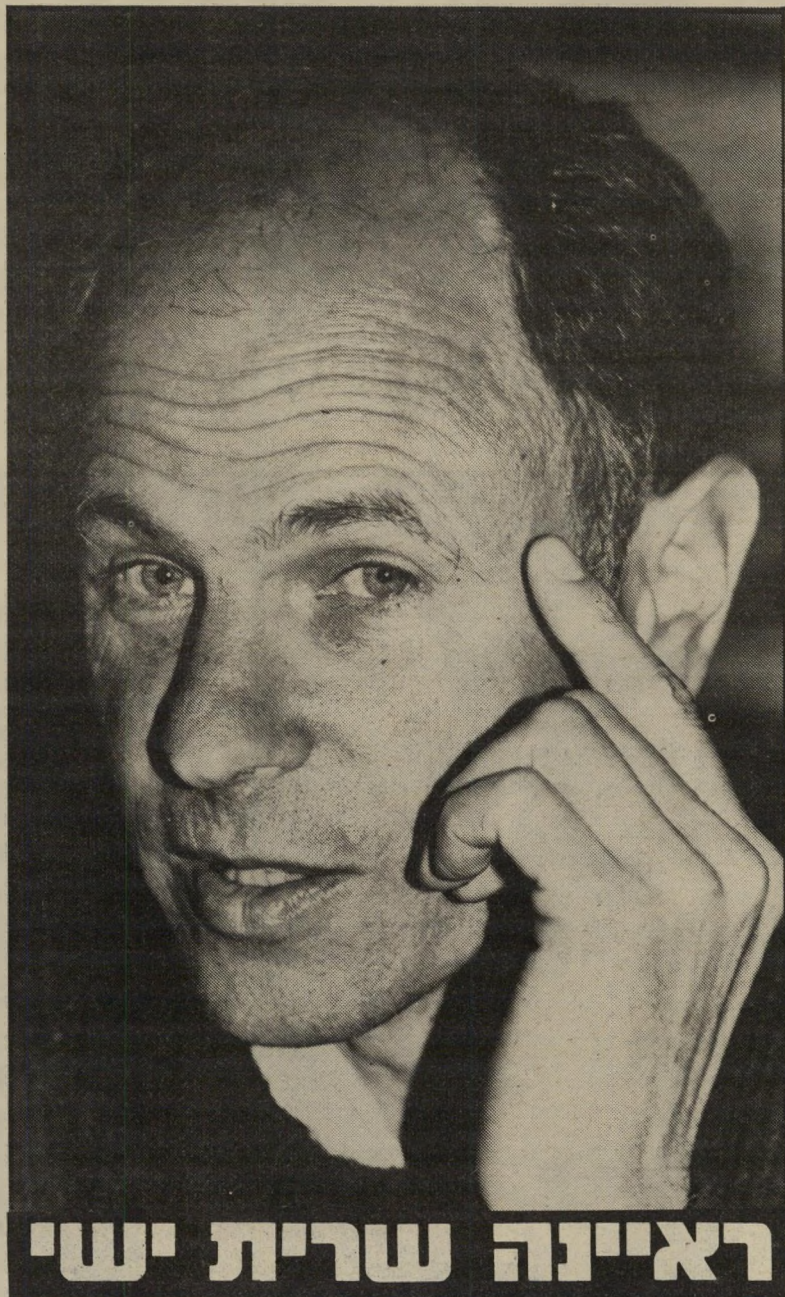
יהודה ("ג'אד") נאמן, שסירטו נפסל ע"י הצנזורה, מספר על

יחסיו המורכבים עם הצבא שהעניק לו צל"ש, על סרטיו, על פחדיו

מפני עשיית סרטים אישיים, ולראשונה - על סירטו „מגש הכסף“

כמו שאומר אברהם
שפירא, הגיבור
מפתח-תיקווה: כל
החיים שלי לא הרגתי
ולא נהרגתי

אני לא יודע למה
קיבלתי צל"ש. בסך
הכל, כל האתרים ירו
על האוי"ב ואני
סיפלתי בפצועים

ראיינה שרית ישי

אני לא הופא בכלל!
יש לי השכלה רפואית,
כי אבא שלי חשב
שחשוב שאלמד רפואה.
הוא צדק. הצלתי את חייו

באילחמת יוסי-הכיפורים
הייתי בדומה, בתל-אל-
חרה, התנחלות נוז'ל-
צואה, ואז הרגשתי
שאני לא אוהב את זה

המעם שהרשיתי לגלות
בסירטי, ממה שאני
מדגיש, כלייך הפחיד
אותי שברחתי לסרטים
על בעיות חברתיות

הדמנכיל אמר שהערבים
יהפכו לג'וקים בתוך
בקבוק. אדם המחזר
כך הוא איש מושחת,
רוחו מושחתת

יש לי השבון

פתוח עם הצבא!

אותו לחתום על הניירות, כשהוא מנסק את רגליהם. סרט קשה. לצפות בו זה כמו לחטוף בוקס בפרצוף. ואם לא זו מטרתו של סרט - אז מה כן? באמתחתו של ג'אד, שסירטו הוחרם עלידי הצנזורה, סרט נוסף, "מגש הכסף". מי יודע איזו סערה ציבורית יעורר הסרט הזה. ג'אד נאמן נולד בתל-אביב, ב-1936, והוא דור שלישי בארץ מצד אביו, שהיה מהנדס בעיריית פתח-תיקווה. הוא למד

מבני-ברק, שאותו משחק אמנון דנקנר, דורש מהם מיסמכים כי הקרקע שמכרו לו בגדה - כנראה במירמה - אכן עוברת לרשותו. אחרת, הוא מאיים, ילשין עליהם במישטרה. זה פחות או יותר הסיפור. השניים, אחר סגן-אלוף אשכנזי, שני רבי-סרן ספי רדי, אוספים מתנחלים בדרך ופורצים לביתו של אבו-עיסא הזקן באמצע הלילה, תופסים את בנו כבן-ערובה, מביימים רצח של הנער, מכים את הזקן ומאלצים

כשצפיתי בהקרנת סירטו, "הלילה בו נולד מלך", על פי סיפורו של אמנון דנקנר, זה תפס אותי, אולי מפני שלא קראתי קודם את הסיפור. הנושא: שני קציני צה"ל, המתעשרים מספסרות בי אדמות ערביות בשטחים הכבושים. הם הופכים לקלגסים ותתי-אדם, נצלנים ר מזועזעים, פורצים באישון ליל בעזרת מתנחלים לביתו של ערבי זקן, מכים אותו עד מוות ומאלצים אותו להעביר את אדמותיו בטאבו. הם נדחפים למער מד המכווער הזה אחרי שסוחר דתי

אטיאט הוא הולך והופך לקוסטא נאברס במהדורה ישראלית - כל סרט שלו הוא מצצה. לא אכנס כאן לפרטים של ביקורת קולנועית, אני מדברת על התוכן, על המסר ועל הדרך שבה מועד ברים הדברים. ג'אד נאמן, שלפני שמו יש להוסיף את התואר דוקטור, אינו עושה סרטים רבים - אך כשהוא עושה סרט, אי-אפשר לעבור עליו לסדר-היום. לא רק שהצנזורה והממסד אינם עוברים בשתיקה על סרטיו, גם קהל הצופים אינו נשאר אדיש.